

skal være i trit med omverdenen. Vi kan altså ikke acceptere benzin- og dieseloliepriser, som ligger langt over dem, vi kender fra vore nabolande. Vi vil meget gerne være med til at sætte normer for biler, der kan køre længere på literen osv.; men vi ønsker også, at vort lands mobile arbejdskraft og bebyggelsesmønsteret, hvor beboelserne er spredt ud over hele landet, skal kunne opretholdes.

På CO<sub>2</sub>-området er der to andre faktorer, der spiller ind. Den ene er naturligvis forbrugerne, og her er vi indstillet på at medvirke til at motivere forbrugerne, så de bliver mere bevidste. Vi kan også godt medvirke til gennemførelse af afgifter; men her vil jeg gerne minde ministeren om den oprindelige målsætning i »Energi 2000«, som ministeren jo siger er hovedhjørnestenen for den nuværende regerings politik: Enhver afgiftsforhøjelse på dette område skulle følges op af en tilsvarende sænkning af de personlige skatter. Jeg mener, ministeren har glemt dette med sænkningen af de personlige skatter.

Med hensyn til industrien er det væsentligt og vigtigt for os, at man ikke sammenligner afgiftsniveauet for industrien med husholdningernes afgiftsniveau. Det er meget smukt, når det nævnes, at industriens afgiftsniveau kun er en tredjedel så højt, men det hjælper jo ikke den danske industri. Vi skal sammenligne med de tilsvarende vilkår, vi finder rundt om i verden.

Jeg har noteret mig, at ministeren sagde, at embedsmandsudvalget mener, at industrien godt kan leve med forhøjelserne af CO<sub>2</sub>-afgiften, men hvad hjælper det, når den ene industri efter den anden siger til os, at de ikke kan leve med den?

Jeg er bekymret for regeringens og ministerens holdning, som går ud på, at det er politikerne, der er bedst til at drive erhvervs politik her i landet. Det tror vi ikke på i Det Konservative Folkeparti. Vi tror på frivillige aftaler. Det mener vi at industrien på en lang række andre områder har kunnet leve op til.

Jeg startede med at sige, at energipolitik var langsigtet, og at det handlede om at planlægge mange år ud i fremtiden. Jeg vil i den forbindelse gerne gøre opmærksom på, at da vi havde den første oliekrise – altså for omkring 20 år siden – tilskyndede politikerne for at gavne forsynings sikkerheden borgerne i dette land til at gå bort fra oliefrysopvarmning og over til elvarme. Det var der en lang række forbrugere der gjorde. Danske forbrugere er jo i meget høj grad villige til at lytte til de politiske signaler.

Nu får de samme forbrugere at vide, at det var en rigtig dårlig idé, og at nu har de værsø at gøre noget andet.

Vi vil gerne sige fra Det Konservative Folkeparti, at selv om vi ikke havde regeringsmagten, da man havde oliekriserne i 1970'erne, og derfor ikke er ansvarlige for tilskyndelserne, mener vi ikke, at man nu kan tillade sig at tvinge disse forbrugere til et andet energivalg. Vi mener, man økonomisk skal motivere dem til at gøre noget andet og fornuftigere, men vi er imod tvangstilslutninger for disse forbrugere.

Vi vil også gerne understrege, at vi har utrolig svært ved at se – og vi har også svært ved at få det til at hænge sammen med loven fra sidste år om integreret ressourceplanlægning – at det nu absolut skal være elværkerne, som først skal betale annoncekampagnen for at jage deres forbrugere væk og derpå have et tab.

Det synes vi er en mærkelig måde at gøre det på, men det kan naturligvis være, at det ikke er helt sådan, ministeren har tænkt sig det. Jeg kunne ligesom se på hans kropssprog, at det måske skal forstås på en anden måde. Så ville det jo være rart, hvis vi andre blev delagtiggjort i tankerne.

Det Konservative Folkeparti er varm tilhænger af kraftvarme. Vi så det gerne udbredt til det øvrige EU. Vi ved, at et dansk kraftvarmekoncept i EU ville kunne nedsætte CO<sub>2</sub>-udslippet med 13-14 pct., og det er vi tilhængere af.

Vi er også tilhængere af effektivitetsnormer på husholdningsartikler, servicefunktioner og alle andre steder, hvor det kan gavne. Vi ser dem helst i en samlet EU-løsning.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at vi naturligvis godt ved, at der findes andre energikilder end de her nævnte. Dem er vi indstillet på at ville medvirke til udbredelsen af.

For os er det som sagt som et led i den samlede forsynings sikkerhed vigtigt, at man vælger forskellige energikilder, men også at man i sit valg af energipolitik husker, at der er tre vigtige ting: økonomien, miljøet og forsynings sikkerheden.

#### **Anni Svanholt (SF):**

I 1987 kom Brundtlandkommissionen med sin rapport om de truende globale miljø- og ressourceproblemer, hvor der blev foreslået en halvering af CO<sub>2</sub>-udslippet. Kommissionens arbejde satte dengang for alvor de store globale miljøspørgsmål på verdens dagsorden.